

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

De Versione sacrarum Scripturarum in linguam vulgarem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](#)

Sæcul. XVI. stoli ipsomet, in quo Christus mortuus
A.C. 1527. est, anno nimirum paulo post descen-
sum Spiritus Sancti hoc Symbolum con-
diderint: Baronius tamen, aliique con-
jiciunt, quod non nisi secundo anno,
quo Claudius regnabat, seu paulo ante
divisionem Apostolorum idem Symbo-
lum fuerit editum. Utut res se habue-
rit, id nobis certum videtur, quod vix
vero simile sit, quod quilibet Apostolus
sigillatim suum articulum enuntiaverit,
prout tamen id afferunt S. Leo, & For-
tunatus, necnon Auctor sermonis cen-
tesimi decimi quinti, qui S. Augustino
adscribitur: Veritati itaque longe ma-
gis consonam esse censemus illorum op-
pinionem, qui hosce articulos ex com-
muni omnium Apostolorum consensu ac
collatione fuisse conditos affirmant.

De versione Sacrarum Scripturarum in linguam vulgarem.

Quinque contra hujus versionis au-
 toritatem proscribuntur propositio-
 nes, in quarum prima Erasmus sic lo-
 quitur: *Sacras Literas cupio in omnes
 verti linguis.*

*II. Exclamat indignum facinus, si
 mulier aut coriarius loquatur de sacris Li-
 teris.*

III.

III. Me Auctore sacros Libros leget Sæcul XVI.
Agricola, leget faber, leget Latomus.

A.C. 1527.

IV. Neque Ezechielis Prophetæ, neque
Cantici Canticorum, aut cujusquam Libro-
rum Veteris Testamenti Lectionem ulli ho-
minum interdixero.

V. Indecorum, vel ridiculum potius
videtur, quod idiotæ & mulierculæ, psita-
si exemplo, Psalmos suos & Precationem
Dominicam immurmurant, cum ipso, quod
sonant, non intelligent.

Circa primam propositionem Facul-
tas ita pronuntiat: *Quamvis in quamcun-
que linquam vertantur sacræ Literæ, sua-
pte natura sanctæ sint & bonæ, quanti ta-
men sit periculi permittere passim lectionem
earum in linquam vulgatam tradidiarum,*
*absque ulla explicatione simplicibus eis abu-
tentibus, satis indicarunt hæretici, qui in-
de occasione sumpta multos errores dissemina-
runt, quapropter temere esset omnibus pro-
miscua S. Scripturæ lectio permittenda*

Ad alteram propositionem Facultas
hæc asserit: *Indignum facinus est, quod
idiotæ & simplices suo iudicio sacras Lite-
ras legant, de illis differant, aut disceptan-
tes de earum difficultatibus tractent: nec ta-
men inde prohibetur conferre inter se de iis,
quæ in concionibus publicis audierunt ad mo-
rum corredionem, & ad compunctionis &
devotionis excitationem, ut magis ac magis*

Sæcul. XVI. in eis charitas accrescat, humilitas solidetur,
A.C. 1527. atque opera carnis mortificantur.

De tertia Facultatis Doctores hoc judicium ferebant: *Simplices esse tanquam parvulos lacte non autem cibo solido nutriendos: quapropter non esse medium hujusmodi simplicibus aptum, quod indiscriminatim quoquis sacros libros legant, sed convenientissimam esse auditionem Verbi Dei, & frequentationem prædicationum, nec eis prohiberi usum nonnullorum sacrorum librorum, qui cum explicatione morum adificationi sunt accommodati, dummodo tales libri legantur pie ac sobrie citra supercilium & arrogantiam.*

Quarta propositio hac censura notatur: *Cum Sedis Apostolicæ decreto multorum librorum lectio Laicis interdicta sit, atque apud Hebræos prohibita fuerit lectio multorum talium librorum ac primi capitil Genesis ante annum ætatis tricesimum, hinc prædicta propositio temerarie & imprudenter asseritur.*

Ultimo tandem Facultas de quinta propositione ita pronuntiat: *Hæc propositio simplices, idiotas, & muliercularis ab oratione vocali perperam retrahit, estque impia & erronea, viam præbens ad errorem Bohemorum, qui Officium Ecclesiasticum idiomate vulgari celebrare conati sunt. Neque enim per verba orationis solum præterit Ecclesia, quod serie verborum illorum eru-*

erudiamur, sed ut ejus fini nos conforman- Sæcul. XVI.
do veluti ipsius membra divinas laudes pro- A.C. 1527.
nuntiemus, debitas gratiarum actiones per-
solvamus, & nobis necessaria imploremus.
Unde propter talem orantium intentionem
affectus inflammetur, illuminetur intellectus,
humana inopia sublevetur, atque gratiæ &
gloriæ fructus comparentur. Quæ certum
est orantes per tales orationes vocales, quam-
vis verba non intelligent, prætendere.

De his, quæ in Paraphrasibus Eras-
mi mutata fuere.

Notat insuper Facultas quasdam con-
tortas locutiones, ac mutationes,
quas Erasmus suis Paraphrasibus intru-
serat; sic utitur dictione *sermo*, cum in
primo capite S. Joannis dicatur: in prin-
cipio erat *Verbum*. Referens verba In-
stitutionis Evcharisticæ ex prima Epi-
stola ad Corinthios cap. 1. ponit verbum
frangitur, cum tamen legamus: *quod pro nobis tradetur*. Insuper in cap. 1. S.
Joannis particulæ *sic* substituit verbum *si*.
In capite quarto Epistolæ ad Philippen-
ses non legit: *Germane compar*, sed *ger- manæ conjunx*: in capite decimo quarto
S. Joannis non ei placet verbum *Para- clitus*, hinc ponit nomen: *Paracletus*:
item Luc. 1. & Tit. 2. scribit *Servator pro*
Salvator, *Betheda pro Bethsaida* Joan. 5.

X 3

Betha-